

ОЗЕЛЕНЕННЯ МІСТА ЯК ЧИННИК ВПЛИВУ НА ЕКОЛОГІЧНИЙ СТАН ТЕРИТОРІЇ

Федотова Ю.В., к.е.н., доцент, Кравець О.М., ст. викладач
(Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова)

Для оцінювання екологічної ефективності зеленого господарства, у першу чергу слід окреслити чинники, що впливають на екологічний стан території, а саме: кліматична агресія середовища (пожари, паводки, морози тощо); тектонічна агресія середовища (сейсмічні процеси); хімічна агресія середовища (перевищення ПДК шкідливих речовин у підземних водах). Оскільки м. Харків сьогодні є промислово та інфраструктурно розвинутим мегаполісом, негативний вплив на оточуюче міське природне середовище чинитимуть вплив усі зазначені групи факторів.

Сьогодні активно застосовується термін екологічної безпеки, що трактується як стан навколишнього природного середовища, за якого забезпечується попередження погіршення екологічного стану та виникнення небезпеки для здоров'я людей [1, с.40]. Проблема оцінки екологічної безпеки пов'язана із поняттям стійкості системи. «Стійкість» – здатність зберігати структуру під дією певних факторів або повертатися у попередній стан після порушення. Таким чином, характеристика стійкості ландшафту відображає стан екологічної безпеки, проте не є тотожною для неї. Відмінність визначається тим, що категорія «екологічна безпека» орієнтована, перш за все, на антропогенний фактор перетворення, що ідентифікується у різних видах забруднень та порушень. Стійкість не означає абсолютної стабільності, непорушності, а навпаки передбачає коливання навколо певного стану, тобто динамічну рівновагу. Очевидним є той факт, що чим ширший природний діапазон станів, тим менший ризик виникнення незворотної трансформації при аномальних зовнішніх подіях.

При розширенні площі озелених територій приблизно на 30% стан рівноваги за показником питомої ваги зелених насаджень покращується. При цьому також збільшиться значення питомої ваги всіх біогеоценозів. У такому разі можливе деяке зниження рівня фінансування екологічних програм з місцевого бюджету, що вивільняє кошти для вирішення найактуальніших поточних завдань.

Отже, розширення озелених територій Харківського регіону дає можливість його перетворення з регіону-реципієнту до регіону-донору кисню, що значно покращить міжрегіональний баланс України в цілому.

Список літератури

1. Хилько М. І., Кущерець В. І. Екологічна безпека України: у запитаннях та відповідях. Київ: Знання України, 2006. 144 с.